

ΥΠΟΒΑΘΜΙΖΟΥΝ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ (Αύγουστος 2009)

Συγγραφέας: ΚΩΣΤΑΣ ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ

Στην έκθεσή της «Ζωντανός Πλανήτης 2008» η έγκυρη διεθνής περιβαλλοντική οργάνωση WWF κατέταξε την Ελλάδα στην 11η χειρότερη θέση παγκοσμίως, σε ό,τι αφορά το συνολικό οικολογικό της αποτύπωμα, και στη 2η θέση σε ό,τι αφορά ειδικότερα τη διαχείριση των υδάτινων πόρων. Με άλλες λέξεις, παρά το γεγονός ότι το Σύνταγμα (άρθρο 24 παρ. 1) διακηρύσσει ότι «η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του κράτους και δικαίωμα του καθενός», στην πράξη η κρατική πολιτική οδηγεί στο αντίθετο ακριβώς αποτέλεσμα, δηλαδή στη διαρκή υποβάθμιση του περιβάλλοντος, έως ότου φτάσουμε στην ερημοποίηση της χώρας μας.

Η καταστρεπτική αυτή πολιτική έχει δυστυχώς ασκηθεί και συνεχίζει να ασκείται από εκλεγμένες κυβερνήσεις, με σκοπό να αποσπάσουν βραχυπρόθεσμα οφέλη και αδιαφορώντας για το μακροπρόθεσμο συμφέρον του τόπου. Έτσι π.χ. παρέχεται στους αγρότες νερό για άρδευση σχεδόν δωρεάν, με αποτέλεσμα την αλόγιστη χρήση του, τη διαρκή πτώση του υδροφόρου ορίζοντα και την υφαλμύρωση των καλλιεργήσιμων εδαφών, τα οποία θα καταστούν τελικά άχρηστα. Ή ακόμα παραμελούνται τα μέσα μαζικής μεταφοράς και μειώνεται η φορολόγηση των ΙΧ, ενώ ταυτόχρονα παραμένει σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα σε σύγκριση με τα άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης η φορολόγηση καυσίμων. Η συνέπεια είναι να γεμίζουν οι δρόμοι από πολυτελή αυτοκίνητα μεγάλου κυβισμού, να επιδεινώνεται η ατμοσφαιρική ρύπανση και να παραπαίει η εθνική οικονομία κάτω από το υπέρμετρο βάρος του κόστους εισαγωγής οχημάτων και καυσίμων. Εξάλλου, η εκάστοτε αντιπολίτευση όχι μόνο δεν προσπαθεί καν να αναδείξει τις ζοφερές επιπτώσεις που θα έχει αυτή η κοντόφθαλμη πολιτική για το μέλλον μας, αλλά επιδίδεται συνήθως σε υποσχέσεις παροχών παρόμοιας «φιλοσοφίας».

Οι κύριοι ένοχοι είναι, βέβαια, τα δύο κόμματα εξουσίας και το επικοινωνιακό σύστημα που τα στηρίζει, με αμοιβαία κέρδη. Ο ρόλος και η συμπεριφορά τους προς τον κυρίαρχο σήμερα λαό μοιάζει με τον ρόλο και τη συμπεριφορά των αυλοκολάκων προηγούμενων αιώνων προς τον κυρίαρχο τότε μονάρχη. Ολοι αυτοί (κόμματα και ΜΜΕ σήμερα, αυλικοί στο παρελθόν) αποκρύπτουν συστηματικά από τον κυρίαρχο (λαό τώρα, μονάρχη τότε) την πραγματικότητα, με στόχο να γίνονται αρεστοί και να

νέμονται την εξουσία, με τα πολλά και ποικίλα ωφελήματά της. Κανείς τους δεν σκέφτεται ότι θα φτάσει κάποτε η ώρα να πληρωθεί ο λογαριασμός.

Η ιστορική εμπειρία αποδεικνύει πως όταν αυτός που παραπλανήθηκε ήταν ένα πρόσωπο (μονάρχης), τότε ο «λογαριασμός» για το πρόσωπο αυτό ήταν συνήθως η απώλεια της εξουσίας και της ίδιας της ζωής του. Όταν αυτός που παραπλανήθηκε ήταν μια ολόκληρη κοινωνία, τότε ο «λογαριασμός» ήταν η κατάρρευση της οικονομίας, η δραματική επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου και συχνά η μετάβαση σε αυταρχικότερες μορφές διακυβέρνησης. Η χώρα χρειάζεται συνολική αλλαγή πορείας, πριν να είναι πολύ αργά.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», 12 Αυγούστου 2009, σ. 6.